

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim navodi da je članak 10., koji se tumači u vezi s člankom 2. stavkom 1. točkom (g) Uredbe br. 1367/2006 ⁽¹⁾, nezakonit. Tužitelj navodi da je usvajanjem osporavane mjere Komisija povrijedila članak 9. stavak 3. Aarhuške konvencije s obzirom na to da odredbe koje je Komisija primijenila – članak 10. koji se tumači u vezi s člankom 2. stavkom 1. točkom (g) Uredbe br. 1367/2006 – nisu u skladu s člankom 9. stavkom 3. Aarhuške konvencije. Nezakonitost tih odredbi Uredbe br. 1367/2006 trebala je Komisiju navesti na to da utvrdi da je zahtjev za interno preispitivanje dopušten.
2. Drugi tužbeni razlog, kojim podredno navodi da je usvajanjem osporavane mjere Komisija povrijedila svoju obvezu da postupi koliko god je to moguće u skladu s Konvencijom. Tužitelj navodi da je Komisija članak 10. Uredbe br. 1367/2006 i osobito riječi „upravni akt” te odredbe trebala tumačiti u skladu s člankom 9. stavkom 3. Aarhuške konvencije te da nije trebala primijeniti definiciju „upravnog akta” iz članka 2. stavka 1. točke (g) Uredbe br. 1367/2006, za koju tužitelj smatra da je preuska.
3. Treći tužbeni razlog, kojim još podrednije navodi da je Komisija usvajanjem osporavane mjere povrijedila članak 2. stavak 1. točku (g) Uredbe br. 1367/2006 smatrajući da se odluka Komisije 2013/687/EU nije mogla kvalificirati kao pojedinačna mjera.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL 2006 L 264, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 29.).

Tužba podnesena 17. lipnja 2014. – Prysmian i Prysmian cavi e sistemi protiv Komisije

(Predmet T-475/14)

(2014/C 315/113)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Prysmian SpA (Milano, Italija); i Prysmian cavi e sistemi Srl (Milano) (zastupnici: C. Tesauro, F. Russo i L. Armati, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku,
- podredno:
  - poništi članak 1. stavak 5 odluke u dijelu u kojemu je utvrđeno da je Prysmian Cavi e Sistemi S.r.l. sudjelovao u povredi članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u od 18. veljače 1999. do 27. studenoga 2001.,
  - poništi članak 2. točku (f) i članak 2. točku (g) odluke u dijelu u kojemu je određena visina novčanih kazni izrečenih Prysmian Cavi e Sistemi S.r.l., Prysmian S.p.a. i The Goldman Sachs Group Inc. u iznosu od 37 303 000 eura te Prysmian Cavi e Sistemi S.r.l. i Pirelli & C. S.p.a. u iznosu od 67 310 000 eura,
  - smanji novčanu kaznu zbog razloga izloženih u tužbi,
  - poništi Priloge I. i II. u dijelu u kojemu se odnose na F. R., te
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ovom tužbom tužitelji zahtijevaju poništenje Odluke Komisije C(2014) 2139 final od 2. travnja 2014. u predmetu AT.39610 – električni kablovi.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu devet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na to da je Komisija nezakonito napravila i uklonila forenzičku kopiju tvrdog diska u tužiteljevim poslovnim prostorima tijekom istrage. Tužitelji navode da je time Komisija prekoračila ovlasti koje su uređene u članku 20. stavku 2. Uredbe 1/2003 ⁽¹⁾.
2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na to da je Komisija povrijedila načelo razumnog roka za postupanje u stvarima koje se odnose na tržišno natjecanje budući da je ono trajalo više od 62 mjeseca. Tužitelji navode da je Komisija povrijedila članak 6. stavak 3. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (EKLJP) te nije primijenila pravično smanjenje novčane kazne u skladu sa sudskom praksom Općeg suda.
3. Treći tužbeni razlog odnosi se na to da je Komisija povrijedila načelo dobre uprave budući da nije provela iscrpnu i nepristranu istragu zato što nije prihvatila vjerodostojnost tužiteljevih navoda za ublažavanje kazne. Tužitelji tvrde da Komisija nije pravilno ocijenila pouzdanost njihovih korporativnih izjava i nije prikupila potrebne dokaze koji ih potvrđuju.
4. Četvrti tužbeni zahtjev odnosi se na to da je Komisija pogrešno pripisala Prysmian Cavi e Sistemi S.r.l. odgovornost za razdoblje prije 27. studenoga 2001. i na taj način je povrijedila načela osobne odgovornosti i jednakog postupanja.
5. Peti tužbeni zahtjev odnosi se na to da je Komisija povrijedila članak 23. stavak 2. Uredbe 1/2003 time što nije utvrdila odgovornost za svakog od solidarno odgovornih subjekata.
6. Šesti tužbeni zahtjev odnosi se na to da je Komisija povrijedila članak 101. UFEU-a tako što nije dokazala postojanje pojedinačne i trajne povrede te je pogrešno ocijenila narav i strukturu relevantnih tržišta, čime je povrijedila tužiteljevo pravo obrane.
7. Sedmi tužbeni zahtjev odnosi se na to da je Komisija propustila utvrditi, kako to traži pravni standard, trajanje navodne povrede i osobito njezin početak.
8. Osmi tužbeni zahtjev odnosi se na to da je Komisija povrijedila članak 23. stavak 2. Uredbe 1/2003, načelo jednakog postupanja i načelo proporcionalnosti prilikom utvrđenja osnovnog iznosa novčane kazne, osobito s obzirom na težinu povrede. Tužitelji navode da je osnovni iznos novčane kazne, kao i dodatni iznos za sudjelovanje, neproporcionalan i treba biti usklađen s činjenicom da je povreda imala ograničeni doseg, da nije imala utjecaj na cijene, da je nakon 2004. usklađenog djelovanja bilo manje te da su troškovi sirovina imali značajni utjecaj na vrijednost prodaje. Tužitelji nadalje navode da je Komisija povrijedila načelo jednakog postupanja budući je primijenila različite kriterije za ocjenu težine povrede i dodatnog iznosa za sudjelovanje od onih koje je primijenila u odnosu na adresate u usporednim slučajevima.
9. Deveti tužbeni zahtjev odnosi se na to da je Komisija pogriješila u uključivanju u popis jednog posebnog menadžera tužiteljâ pod 'imena i registar zaposlenih pojedinaca relevantnih za ovu odluku'.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima [101. i 102. UFEU-a] (SL 2003, L 1, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 8., str. 165.)

Tužba podnesena 24. srpnja 2014. – Španjolska protiv Komisije

(Predmet T-548/14)

(2014/C 315/114)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Španjolska (zastupnik: A. Rubio González, Abogado del Estado)

Tuženik: Europska komisija